

 Khám Phá Các Chủ Đề

MÓN QUÀ GIÁNG SINH THỰC SỰ

Dan Schaeffer

Giới Thiệu

Món Quà Giáng Sinh Thực Sự

Bạn có bao giờ hoài nghi rằng những cảm xúc gắn liền với mùa lễ Giáng Sinh thường bắt nguồn từ những truyền thống lễ hội hơn là tin tức tốt lành được rao báo cho các mục đồng hơn hai ngàn năm trước? Chúng ta đọc câu chuyện Giáng Sinh trong sách Ma-thi-ơ và Lu-ca và chúng ta cứ lặp lại những lời như: “Chúa Jêsus là lý do của mùa Giáng Sinh” và “Hãy để Đấng Christ là trọng tâm của Lễ Giáng Sinh”. Tuy vậy, chúng ta vẫn tự hỏi điều gì tạo nên cảm xúc của mùa lễ Giáng Sinh.

Và cứ thế, mỗi năm chúng ta cứ phải vật lộn suy nghĩ xem đâu là cách đúng đắn để kỷ niệm sự kiện Đấng Christ bước vào thế giới loài người. Chúng ta biết rằng Ngài đã đến, ngay cả những người không tin cũng biết câu chuyện Lễ Giáng Sinh đầu tiên. Nhưng chúng ta có suy nghĩ sâu hơn về câu chuyện đó và ảnh hưởng của nó trên đời sống mình không?

Khi điều gì đó trở nên quá quen thuộc, chúng ta thường khó có thể nhìn nhận theo một góc nhìn mới. Đó là mục đích của quyển sách nhỏ này: ước mong sẽ giúp bạn nhìn xa hơn những điều quen thuộc và nhận ra tinh thần thật sự của Lễ Giáng Sinh – tinh thần sẽ làm tươi mới tấm lòng của chúng ta như ánh đèn chiếu sáng rực rỡ trên những nhánh cây cần cỗi.

nội dung

một

Bức Tranh Này Có Gì Sai? 4

hai

**Khi Không Cảm Nhận Được
Không Khí Lễ Giáng Sinh 13**

ba

Một Món Quà Nữa Để Trao Đi 20

BIÊN TẬP: J.R. Hudberg

ẢNH BÌA: Jeremy Culp

THIẾT KẾ BÌA: Jeremy Culp

THIẾT KẾ NỘI DUNG: Steve Gier

Hình minh họa: (tr.1) Jeremy Culp; (tr.5) Greyson Ferguson qua Freerange Stock; (tr.19)

Sanja Gjenero qua RGBStock.

Trừ khi có chú thích khác, tất cả phần Kinh Thánh được trích từ Bản Truyền Thống Hiệu Đính, bản quyền © 2010 bởi Liên Hiệp Thánh Kinh Hội. Đã được phép sử dụng. Bản quyền được bảo lưu.

©2017 Our Daily Bread Ministries, Grand Rapids, MI

Bản quyền được bảo lưu.

một

Bức Tranh Này Có Gì Sai?

Mỗi mùa lễ **Giáng Sinh**, chúng tôi lại dựng khung cảnh máng cỏ ở phòng khách – một cái chuồng nhỏ, mộc mạc, thô sơ nhưng thật đẹp, trong khung cảnh ấy là những con chiên, các mục đồng, lạc đà, các nhà thông thái và hai em bé nằm trong máng cỏ. (Em bé thứ hai là của một bộ trang trí khác và con út của chúng tôi đã đặt vào đó).

Khi bố gắn dây đèn và mẹ thêm vài tán lá để làm mái chuồng chiên, khung cảnh đó đem lại cho chúng tôi cảm giác ấm áp và tuyệt vời của mùa lễ.

Nhưng tôi đã nhìn khung cảnh máng cỏ quá nhiều lần đến nỗi không còn cảm xúc gì nữa. Tôi đã nghe câu chuyện Giáng Sinh quá nhiều lần nên không còn suy nghĩ về nó. Nhưng khi ngẫm nghĩ, tôi nhận ra rằng khung cảnh này có gì đó bất thường. Và Chúa không muốn tôi xem đó là dễ thương và ngộ nghĩnh. Ngài muốn tôi phải hoảng hốt, thậm chí là hoang mang và bối rối, vì như vậy, tôi mới thực sự nghĩ đến khung cảnh đó thay vì mặc kệ nó. Những sự việc xảy ra tại máng cỏ không phải để đem lại cho tôi chút “cảm xúc mùa lễ hội”, nhưng để lay động những gì sâu thẳm trong tâm hồn tôi.

Giáng Sinh là ngày chúng ta kỷ niệm sự giáng trần của Đức Chúa Trời đời đời, toàn năng, toàn tri, toàn tại, công chính, thánh khiết và vinh hiển. Khi tôi lắng lòng và suy nghĩ về điều này, sau đó nhìn vào khung cảnh hài nhi Jêsus nằm trong máng cỏ, tôi gãi đầu và nói: “Bức tranh này có gì sai?”

Bốn từ trong câu chuyện Giáng Sinh đầu tiên lẽ ra phải thách thức tôi suy nghĩ, chứ không phải khiến tôi chai lì. “Đây là dấu hiệu để các người nhận ra Ngài: Các người sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn nằm trong máng cỏ” (LU-CA 2:12). Đức Chúa Trời của mọi thời đại, vô cùng vinh hiển, đang nằm trong máng cỏ. Đức

Những sự việc xảy ra tại máng cỏ không phải để đem lại cho tôi chút “cảm xúc mùa lễ hội”, nhưng để lay động những gì sâu thẳm trong tâm hồn tôi.

Chúa Trời mà trước đó Môi-se và Ê-sai đã phải sắp mặt xuống và là Đấng mà các chê-ru-bim phải ẩn mặt đi, đang nằm trong chuồng chiên dơ bẩn. Nếu câu chuyện này chỉ là thần thoại, chúng ta có thể mỉm cười ảm áp và bỏ qua. Nhưng đây không phải là thần thoại. Đây là câu chuyện có thật.

Nằm trong máng cỏ. Bốn chữ tuyệt vời này mô tả những điều sâu xa hơn, chứ không chỉ là nơi hài nhi Jê-sus nằm. Đây là thông điệp từ Đức Chúa Trời, một ẩn dụ trong bốn chữ, bằng chứng trong máng cỏ chứa đựng nhiều lẽ thật mà không thể được chép hết trong vài quyển sách.

Dấu Hiệu Cho Những Người Chăn Chiên

Thành Bết-lê-hem trở nên đông nghịt sau khi Sê-sa Au-gút-tơ ra lệnh điều tra dân số, yêu cầu tất cả công dân của Đế chế La Mã phải trở về quê hương để khai báo. Chắc hẳn đường phố tắt nghẽn, các gia đình đón tiếp họ hàng đông đúc và các quán trọ không còn chỗ trống. Trong hoàn cảnh đó, làm sao những người chăn có thể tìm được hài nhi họ cần gặp? Ở đó chắc chắn có rất nhiều người mẹ và em bé. Ai mới đúng là người mà họ cần tìm?

Tất cả các em bé đều được quấn trong khăn, vì thế không thể thu hẹp phạm vi tìm kiếm. Dấu hiệu cho những người chăn chiên là em bé đó sẽ được đặt nằm trong máng cỏ. Ngay cả trong thời xưa, việc sinh con trong chuồng gia súc và dùng máng cỏ làm nôi cũng là điều bất thường. Khung cảnh này rất lạ, và nó được định như thế.

Hãy tưởng tượng những người chần chừ đi vào thành Bết-lê-hem, tìm kiếm máng cỏ, mong chờ nghe được tiếng em bé khóc trong đêm để dẫn đường cho họ. Cuối cùng sự trung tín của họ đã được đền đáp. Họ tìm thấy Đấng Cứu Thế đã hứa, Chúa Jê-sus Christ, trong hình dáng “một con trẻ bọc bằng khăn nằm trong máng cỏ”. Giờ đây, những người chần chừ tin chắc rằng Đức Chúa Trời đã dẫn dắt họ. Máng cỏ là dấu hiệu cho họ. Không có máng cỏ thì họ sẽ không có la bàn chỉ dẫn và cũng không có hy vọng. *Hài nhi trong máng cỏ là Người*

*Hài nhi trong máng
cỏ là Người Chăn
Vĩ Đại đã dẫn dắt
những con người
tội lỗi này đến
với người thợ mộc,
người vợ trẻ, và
quan trọng nhất là
đến với chính Ngài.*

Chăn Vĩ Đại đã dẫn dắt những con người tội lỗi này đến với người thợ mộc, người vợ trẻ và quan trọng nhất là đến với chính Ngài.

Khung cảnh – người cha, người mẹ, em bé và máng cỏ - là dấu hiệu đã hứa trước cho những người chần chừ, xác nhận rằng họ không làm việc vô ích. Chính những người chần chừ cũng là một dấu hiệu, một thông báo cho cha mẹ về phần xác của Đấng Christ. Sự xuất hiện của họ mang đến sự bình an trong lúc bối rối vì hài nhi kỳ diệu được sinh ra trong khung cảnh lạ thường.

Sự xác nhận cho Ma-ri và Giô-sép

Điều chúng ta kỷ niệm hàng năm có lẽ đã là một thách thức lớn đối với Ma-ri và Giô-sép. Đây có phải là những điều Ma-ri hình dung khi Ê-li-sa-bét, người bạn và là người bà con của Ma-ri đã nói tiên tri rằng cô sẽ được ban phước và được vinh hạnh (LU-CA 1:42)? Ma-ri có đức tin lớn, nhưng phải chăng đó là thách thức lớn đối với cô khi bước đến chuồng chiên đó, nặng nề với đứa trẻ trong bụng và kiệt sức vì hành trình dài từ Na-xa-rét?

Tôi không nghĩ là người phụ nữ trẻ này cảm thấy vui về hoàn cảnh của mình. Khi cơn đau chuyển dạ bắt đầu mà không có bà mẹ giúp đỡ, khi chỉ có cô và Giô-sép trong chuồng chiên, “chào đón” sự ra đời của hài nhi thánh đã được hứa ban qua những giấc mơ và phép lạ tuyệt vời, có khi nào họ tự hỏi: “Chúa ôi, bức tranh này có gì sai” không?

Sau đó, những người chăn chiên đến, kể lại sự hiện ra của các thiên sứ và dấu hiệu quan trọng mà họ được biết – dấu hiệu cho thế giới – một

Lời tuyên bố từ trời được những người chăn chiên kể lại là sự xác nhận rõ ràng rằng hoàn cảnh hiện tại của họ là điều thiêng liêng đối với Đức Chúa Trời. Hình ảnh máng cỏ bày tỏ rất nhiều về lòng thương xót và tình yêu thương của Đức Chúa Trời như bất kỳ lời phán hoặc hành động nhân từ nào của Ngài.

con trẻ nằm trong máng cỏ. Con Đức Chúa Trời không nằm trong cung điện hoặc trong chiếc nôi được trang hoàng lộng lẫy. Không phải là căn phòng ấm cúng với những tiện nghi thích hợp cho người phụ nữ chuyển dạ, nhưng là chuồng gia súc lạnh lẽo. Tuy nhiên, con trẻ đã ở đúng nơi Ngài được định sẵn – nằm trong máng cỏ. Khi nhìn thấy những con người khắc khổ này thờ phượng Hải Nhi, Ma-ri và Giô-sép có thờ phào nhẹ nhõm không? Niềm vui của sự xác nhận này có tuôn tràn, gột sạch bao nghi ngờ chống chất trong lòng họ không?

Tôi nghĩ là có. Lời tuyên bố từ trời được những người chăn chiên kể lại là sự xác nhận rõ ràng rằng hoàn cảnh hiện tại của họ là điều thiêng liêng đối với Đức Chúa Trời. Không có sự sai lầm nào cả. Đó chính xác là nơi Đức Chúa Trời chọn lựa để bước vào thế giới, được quán chặt trong khăn đến mức Ngài không thể cử động.

Sự giáng sinh lạ thường này không phù hợp với địa vị và vinh quang của Đức Chúa Trời. Nhưng qua đó, chúng ta bắt đầu hiểu một chút về mục đích của Ngài.

Không Có Chỗ Cho Chúa Trong Thế Giới Ngài Tạo Dựng

Đức Chúa Trời đời đời nằm trong máng cỏ là bài học không thể bỏ qua. Khung cảnh này khiến các nhà phê bình bối rối, và đúng như vậy. Chúng ta thường nghe nói rằng Đức Chúa Trời của Cựu Ước là Đấng thịnh nộ, báo thù và phán xét. Nhưng liệu một Đức Chúa Trời như vậy có hạ mình chịu khổ để nằm trong

máng cỏ không? Không, hình ảnh máng cỏ bày tỏ rất nhiều về lòng thương xót và tình yêu thương của Đức Chúa Trời như bất kỳ lời phán hoặc hành động nhân từ nào của Ngài.

“Quán trọ không còn chỗ cho họ”. Những từ quen thuộc này vang vọng suốt nhiều thế kỷ. Nhưng sự thật là không có chỗ cho Ngài ở bất kỳ nơi đâu. Và khung cảnh đó mãi mãi in dấu với thời gian, không chỉ nhắc nhở chúng ta về bản tính của Ngài, mà còn là bản chất của chúng ta. Đấng Tạo Hóa đã trở lại thế giới thù nghịch không phải với sự thanh nộ để hủy diệt bất cứ ai khinh thường Ngài, nhưng với lòng thương xót để chịu đựng bất cứ điều gì chúng ta đối xử với Ngài. Liệu tình yêu và lòng thương xót của Đức Chúa Trời dành cho thế giới thù nghịch và nổi loạn có trở nên rõ ràng hơn khi Ngài được tìm thấy đang nằm trong máng cỏ?

Khi chúng ta cảm thấy khó để gọi lên tinh thần Giáng Sinh thích hợp, chỉ cần hình dung bức tranh Đức Chúa Trời đời đời phải chịu đựng khung cảnh dơ bẩn và đê hèn đó. Chính bởi tình yêu dành cho chúng ta mà Chúa đã đặt mình vào máng cỏ. Và khi hình dung khung cảnh Ngài nằm trong máng cỏ, chúng ta nhìn thấy điều mà chúng ta không bao giờ hiểu được.

Để Chúng Ta Có Thể Hiểu

Trong thế giới này, những người quan trọng thường giao thiệp với những người cùng đẳng cấp với mình; họ kết thân với nhau. Và khi kết giao với những người phù hợp, ở những nơi phù hợp, bạn có thể thành công hơn. Vì vậy, chúng ta không hề nhầm

lần khi nhìn thấy Đức Chúa Trời hạ mình hết sức trước chúng ta. Thật vậy, trước “chúng ta”, bạn và tôi. Chúng ta là lý do khiến Ngài từ bỏ vinh hiển của Ngài. Chúng ta sẽ không bao giờ thật sự hiểu điều đó, không thể hiểu tường tận. Chúng ta biết những điều Chúa đã làm, nhưng dù cố gắng thế nào, chúng ta cũng không thể hiểu được vì sao.

Khi một người vĩ đại hơn hạ mình trước chúng ta, cử chỉ đó nói lên nhiều điều. Chúng ta thấy ngạc nhiên và cảm động khi một người có danh tiếng và địa vị cao trọng lại làm điều đó. Khi ai đó trao cho chúng ta món quà mà chúng ta không mong đợi hoặc không xứng đáng, chúng ta rất cảm động. Vì vậy, khi tôi nghĩ đến hình ảnh Chúa nằm trong máng cỏ, tôi ngạc nhiên và cảm động, và trên hết, tôi vô cùng biết ơn.

Đức Chúa Trời đã hạ mình theo cách để người chăn chiên, hoặc một đứa trẻ, hoặc người thu thuế, hoặc ngư phủ, người phụ nữ với quá khứ tội lỗi, hoặc người Pha-ri-si tự xưng công bình hoặc thậm chí là tôi, có thể hiểu được. Khi nằm trong máng cỏ, Đức Chúa Trời đã bày tỏ một thông điệp cho chúng ta biết điều chúng ta cần biết về Ngài.

Khi nằm trong máng cỏ, Đức Chúa Trời đã bày tỏ một thông điệp cho chúng ta biết điều chúng ta cần biết về Ngài.

Bất Cứ Ai Cũng Có Thể Đến Với Ngài

Con Trời đang công bố cách xúc động rằng Ngài đã đến và mọi người có thể đến với Ngài. Ngài không đến để cô lập chính mình hoặc chỉ thân thiết với những người quan trọng. Ngài đến để hòa đồng với tất cả mọi người, để đón nhận họ với đôi tay rộng mở và để họ có thể đến với Ngài. Ngài truyền tải tất cả những điều này bằng cách đơn giản là để con người tìm thấy Ngài đang nằm trong máng cỏ!

Máng cỏ trở thành nơi cho Con Trời nằm. Chúng ta tự hỏi: “Vì sao?” Vì sao lại như vậy! Vì chính chúng ta! Đức Chúa Trời đã hạ mình để chúng ta nhận biết rằng Ngài có thể làm tất cả mọi điều để đem chúng ta trở lại mối tương giao với Ngài.

Bức tranh này có gì sai? Không có gì sai cả! Bởi vì khung cảnh Chúa nằm trong máng cỏ xưa kia nhắc nhở chúng ta về chân lý quý giá: Chúng ta không còn cô đơn nữa.

hai

Khi Không Cảm Nhận Được Không Khí Lễ Giáng Sinh

Điều khác biệt Điều sâu sắc hơn

Thông điệp của lễ Giáng Sinh nói đến niềm hy vọng. Nhưng đôi khi chúng ta “không cảm nhận được không khí lễ Giáng Sinh”. Chúng ta không cảm thấy có hy vọng. Đôi lúc cuộc sống thách thức thông điệp “tin lành về niềm vui lớn” của lễ Giáng Sinh.

Mỗi nền văn hóa có những truyền thống khác nhau trong dịp lễ Giáng Sinh. Dù có rất nhiều truyền thống ít liên quan đến việc Chúa vào đời nhưng chúng lại gắn bó chặt chẽ với việc chúng ta kỷ niệm lễ Giáng Sinh đến nỗi rất khó, nếu không nói là không thể tách rời chân lý Giáng Sinh ra khỏi những truyền

thống mà chúng ta đã quá quen thuộc. Ví dụ, ở phương Tây, lễ Giáng Sinh trở thành dịp họp mặt gia đình với nhiều thức ăn, quà tặng và các bữa tiệc. Vì vậy, khi thực tế đau đớn của cuộc sống khiến chúng ta không thể có những hoạt động kỷ niệm của mùa lễ Giáng Sinh, khi thiếu đi những truyền thống ấy, chúng ta nghĩ rằng mình không thể kinh nghiệm tinh thần lễ Giáng Sinh. Trong nhiều năm, tinh thần Giáng Sinh có nghĩa là chìm đắm trong những đặc trưng của mùa lễ hội

*Rất khó, nếu không
nói là không thể
tách rời chân lý
Giáng Sinh ra
khỏi những truyền
thống mà chúng ta
đã quá quen thuộc.*

– màu sắc, những ánh đèn, đồ trang trí, bài hát, quà tặng, họp mặt gia đình – và câu chuyện của Hài Nhi nằm trong máng cỏ.

Nhưng câu chuyện Giáng Sinh thực sự đã trở thành chi tiết phụ trong việc kỷ niệm lễ Giáng Sinh. Câu chuyện đó quan trọng, nhưng không phải là yếu tố thiết yếu. Có thể chúng ta đã trải qua mùa lễ với nhiều niềm vui, những buổi lễ kỷ niệm, trân trọng những ký ức mà không nghiêm túc suy ngẫm ý nghĩa của việc Đấng Chúa Trời đến thế gian. Chỉ cần đồng tình với “lý do đằng sau mùa lễ” là đủ - thậm chí là sự đồng tình hời hợt. Hàng triệu Cơ Đốc nhân vẫn làm như vậy hàng năm và không hề thấy có gì sai trật.

Nhưng điều gì xảy ra khi gia đình tan vỡ hoặc nỗi đau đớn khi mất đi người thân yêu hoặc tình trạng sức khỏe xấu đi hay

những mối quan hệ rạn nứt gây đau khổ kết hợp lại khiến mọi niềm vui tan biến?

Vào những lúc như thế, chúng ta bắt đầu nhận ra mình đã lạc xa khỏi thông điệp thật sự của mùa ơn phước này. Chúng ta cần điều gì đó khác biệt và sâu sắc hơn.

Tác giả và diễn giả Jill Briscoe nhớ lại lần bà được mời giảng tại một buổi nhóm dành cho hai trăm người tị nạn mới đến ở Croatia. Hầu hết những người tị nạn là phụ nữ vì những người đàn ông đã chết, hoặc phải đi tù hoặc đang chiến đấu. Buổi tối hôm đó, bà nói cho những người tị nạn biết về Chúa Jêsus, Đấng phải trở thành người tị nạn từ khi còn nhỏ. Ngài bị quân lính truy lùng, và cha mẹ Ngài phải đem Ngài trốn sang Ai Cập trong đêm, bỏ lại mọi thứ phía sau. Cảm nhận được rằng các thánh giả đang lắng nghe chăm chú, bà tiếp tục kể với họ về cuộc đời của Chúa Jêsus, và khi kể đến thập tự giá, bà nói: “Ngài bị treo ở đó, trần truồng, chứ không như những bức hình các bạn đã thấy.” Cuối sứ điệp, bà nói: “Tất cả mọi điều này đã xảy ra với bạn. Bạn là người vô gia cư. Bạn phải trốn chạy. Bạn phải chịu sự bất công. Bạn không có sự lựa chọn. Nhưng Chúa có thể lựa chọn. Ngài biết mọi việc sẽ diễn ra như vậy, nhưng Ngài vẫn chấp nhận.” Sau đó bà giải thích lý do. Rất nhiều người tị nạn đã quỳ gối, giơ tay lên và khóc. Bà Jill kết luận: “Ngài là Đấng duy nhất thực sự thấu hiểu!”¹

Đây là phần thường bị bỏ quên trong câu chuyện Giáng Sinh. Chúa có thể chọn và Ngài đã chọn để trở thành em bé cần được che chở. Ngài chọn để đến thế gian, chịu khổ và chết. Chúng

*Chúa có thể chọn
và Ngài đã chọn
để trở thành em bé
cần được che chở.
Ngài chọn để đến
thế gian, chịu khổ
và chết.*

ta có thể trang trí khung cảnh Ngài giáng sinh với các thiên sứ thật đẹp và những ngôi sao. Nhưng những vật trang trí đó không thể che giấu mục đích Ngài đến thế gian – để chịu khổ và chịu chết vì chúng ta.

Lễ Giáng Sinh “Bất An”

Điều trở trêu là trong những lúc chúng ta ít cảm nhận được không khí lễ Giáng Sinh nhất lại có thể là những lúc giống Giáng Sinh nhất. Có lẽ giữa những hoàn cảnh xa lạ, bất tiện và

bối rối, niềm hy vọng là điều gần gũi nhất mà chúng ta có thể nhận được trong tinh thần đúng đắn của lễ Giáng Sinh. Thông thường, sự thiếu bình an nội tâm mà chúng ta tìm kiếm trong tuyệt vọng gần như thuyết phục chúng ta rằng tình yêu của Chúa dành cho chúng ta – đã phai nhạt. Chúa có thật sự yêu thương chúng ta không khi Ngài vẫn cho phép những đau đớn và khổ sở xảy ra trong đời sống chúng ta? Nhưng chính vì những đau đớn và khổ sở đó mà Chúa đã đến.

Thực vậy, Chúa đã đến để bước vào những tấm lòng bất an đó. Như tác giả Emmy Arnold đã viết:

Làm thế nào Chúa có thể ghét bỏ chúng ta, khi Ngài ban cho chúng ta điều Ngài yêu thương nhất? Tôi công bố với bạn niềm vui lớn sẽ đến với mọi dân tộc – đó là hòa bình

trên đất! Tinh thần mùa Giáng Sinh thật sự là cảm nhận rằng sự bình an của mùa Giáng Sinh là quyền năng lớn lao; rằng ngay cả trong hiện tại trên đất này, sự bình an đó sẽ thắng hơn mọi sự bất an. Rằng sự bình an đó sẽ đến với mọi người – đó chính là điều mọi người trông mong và là lời hứa của lễ Giáng Sinh. Ngôi sao Giáng sinh trên bầu trời đêm, sự tỏa sáng của ánh đèn Giáng sinh trong đêm – tất cả là dấu hiệu cho thấy ánh sáng sẽ xua tan bóng tối. Dù chúng ta nhìn thấy bóng tối của bất ổn, gia đình bất hòa, đấu tranh giai cấp, sự cạnh tranh và hận thù giữa các quốc gia, thì ánh sáng vẫn chiếu rọi và xua tan bóng tối. Bất cứ nơi đâu Hà Nội Thánh giáng sinh trong tấm lòng, bất cứ nơi đâu Chúa Jêsus tái hiện cuộc sống của Ngài trên đất – đó là nơi sự sống của tình yêu và sự bình an của Đức Chúa Trời lại được hé lộ.²

Khi mọi điều tưởng như an toàn và thuận tiện bị mất đi, chúng ta sẽ nhận thức cách sâu sắc rằng chúng ta cần Chúa bước vào thế giới này. Chúng ta không thể tạo ra thiên đàng trên đất, dù cố gắng thế nào, dù trang trí ra sao. Tội lỗi đã ảnh hưởng và tiêm nhiễm vào mọi thứ chúng ta chạm đến. Chúng ta cần được giải cứu. Chúng ta cần Đấng Cứu Rỗi.

Chúng ta khao khát sự bình an. Bình an trên đất và bình an trong tấm lòng. Đây chính là điều mà những người tham dự vào câu chuyện Giáng Sinh đã chờ đợi và hy vọng.

Cách để bày tỏ lòng biết ơn về Đấng Cứu Rỗi là hình dung điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta không có ai cứu giúp. Hãy tưởng

tượng rằng nỗi đau và sự khốn khổ của bạn không có ý nghĩa gì. Cuộc đời của bạn đơn giản là bị điều khiển bởi định mệnh – và bạn thật bất hạnh. Những điều sai trái sẽ không bao giờ được sửa lại, chân lý chỉ là tương đối và niềm hy vọng về thế giới tốt đẹp hơn chỉ là mơ tưởng. Sự chịu khổ trong thâm lặng và nỗi đau kín giấu của bạn không có Đấng nào biết cả, chỉ có bạn chịu đựng một mình. Đơn giản là không có niềm hy vọng nào xa hơn cuộc đời này.

Chúng ta khao khát sự bình an. Bình an trên đất và bình an trong tâm lòng. Đây chính là điều mà những người tham dự vào câu chuyện Giáng Sinh đã chờ đợi và hy vọng.

Nhưng chúng ta có lý do để vui mừng. Đấng Cứu Thế đã được sinh ra cho chúng ta, và sự khốn khổ của chúng ta đã chạm đến tấm lòng nhân từ và thương xót của Ngài. Ngài không chỉ cảm thông với nỗi đau của chúng ta, mà Ngài còn đến chịu khổ cùng với chúng ta. Ngài đã hạ mình để chịu những nỗi khổ chúng ta phải chịu, cảm nhận điều chúng ta cảm nhận, khóc với chúng ta, chịu đói với chúng ta, chịu khát với chúng ta và sống cùng với chúng ta. Đức Chúa Trời Toàn Năng đã khiến chính Ngài bị tổn thương bởi mọi nỗi đau của con người.

Một trong những niềm vui lớn lao nhất của tôi là nhận biết rằng có Đức Chúa Trời và Ngài là Đấng công bình và yêu

thương. Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương tôi và không ngừng làm tôi kinh ngạc. Vì vậy, niềm hy vọng có thể tỏa soi qua mọi nỗi đau, mọi bối rối và đau khổ xảy đến trong đời sống tôi, bởi vì tôi biết Chúa Cứu Thế quan tâm đến tôi. Niềm hy vọng của tôi không thể bị dập tắt, vì tôi biết rằng Chúa yêu thương ngay cả khi tôi đau khổ.

Lễ Giáng Sinh nhắc nhở rằng chúng ta có thể đặt niềm hy vọng vào điều chắc chắn – đó là tình yêu của Chúa – đã được chứng minh cách đẹp đẽ vào ngày kỳ diệu ấy, khi Ngài đến trong thế gian với hình hài một em bé. Bởi vì sự thất vọng, tuyệt vọng và bất lực của chúng ta, Ngài đã liả bỏ ngôi Ngài trên thiên đàng. Đây chính là “tin lành, đây sẽ là niềm vui lớn cho mọi người” (LU-CA 2:10). Đây chính là lễ Giáng Sinh mà tất cả chúng ta có thể kỷ niệm với gia đình, bạn bè và người thân hoặc ngay cả khi một mình. Lễ Giáng Sinh không chỉ là cây thông, đồ trang trí, những bài hát và món quà, nhưng Giáng Sinh nói đến tình trạng thật sự của chúng ta.

---

¹ Jill Briscoe, “Keeping the Adventure in Ministry”, *Leadership Journal* (Mùa hè năm 1996).

² Emmy Arnold, “Christmas Joy”, *When the Time Was Fulfilled* (Farmington, Pa.: Plough, 1965).

ba

Một Món Quà Nữa Để Trao Đi

Trong mùa **Giáng Sinh**, một trong những câu Kinh Thánh được trích dẫn nhiều nhất là lời tiên tri của Ê-sai: “Vì một Con Tré được sinh cho chúng ta, tức là một con trai được ban cho chúng ta; Quyền cai trị sẽ đặt trên vai Ngài. Danh Ngài là: “Đấng Kỳ Diệu, Đấng Cố Vấn, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đời Đời, Chúa Bình An” (Ê-SAI 9:5).

Câu Kinh Thánh này là sự ứng nghiệm về lời hứa của Đức Chúa Trời, ban cho chúng ta một món quà sẽ phục hồi mối liên hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời (XEM SÁNG THẾ KÝ 3:5). Ngày

Chúa Jêsus được sinh ra, lời hứa đầy hy vọng và bị lãng quên từ lâu đã được ứng nghiệm. Con Đức Chúa Trời đã nối lại khoảng cách và đem tấm lòng chúng ta trở về với Ngài. Chúa Jêsus chính là sự hiện diện của Đức Chúa Trời ở với chúng ta.

Câu Kinh Thánh nổi tiếng này (Ê-SAI 9:5) được in trên vô số tấm thiệp Giáng Sinh và được trích dẫn hàng ngàn lần trên tòa giảng mỗi năm. Và giống như câu chuyện Giáng Sinh, sự quen thuộc có thể khiến chúng ta thờ ơ với thông điệp đẹp đẽ của lời hứa này.

“Một Con Trẻ Được Sinh Ra”

Ê-sai đang nói tiên tri nghịch cùng dân Y-sơ-ra-ên vì sự bất trung của họ. Ngay sau đó, ông nói với họ rằng quân A-si-ri sẽ trở thành công cụ kỷ luật của Đức Chúa Trời, họ sẽ áp đảo và áp đảo dân Y-sơ-ra-ên. Tuy vậy, Đức Chúa Trời cắt ngang lời tiên tri đau buồn này để nói cách triu mến về tương lai của dân Y-sơ-ra-ên, hứa rằng Ngài sẽ không bao giờ lìa bỏ họ dù họ bất trung với Ngài. Bằng chứng của lời hứa này là một con trẻ sẽ được sinh ra cho họ.

“Vì vậy, chính Chúa sẽ ban cho các người một dấu lạ: Nầy, một trinh nữ sẽ mang thai, sinh một con trai và đặt tên là Em-ma-nu-ên” (Ê-SAI 7:14).

Đây không phải là ngụ ngôn hay mơ ước viễn vông. Không, đây là lời hứa thật sự. Một ngày nào đó, Đức Chúa Trời sẽ giải cứu dân cứng cổ của Ngài, và sự giải cứu đó liên quan đến sự ra đời kỳ diệu của một con trẻ tại một thời điểm và nơi chốn rõ ràng trong lịch sử.

Khi hứa điều gì, chúng ta đều thực sự muốn giữ trọn lời hứa đó, chúng ta đưa ra ngày, giờ và chi tiết cụ thể. Và đó chính là điều Đức Chúa Trời đã làm với dân Y-sơ-ra-ên. Ngài đưa ra những chi tiết cụ thể về sự giáng sinh của Đấng Mê-si-a. Đó sẽ không phải là em bé bất kỳ nào, nhưng là em bé được sinh ra từ người nữ đồng trinh. Đó chính là điều đặc biệt!

Nhưng hãy chú ý, em bé đó không phải chỉ được sinh ra cho người nữ đồng trinh, Ngài được sinh ra cho chúng ta. Hài nhi đó được sinh ra cho dân Y-sơ-ra-ên. Và tất cả những ai là con cháu thuộc linh của Áp-ra-ham đều được dự phần trong kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời. Hài nhi này không chỉ là món quà cho dân Y-sơ-ra-ên nhưng cho cả nhân loại.

Tiếp đó, Ê-sai đưa ra những thông tin cụ thể hơn: Hài nhi đó sẽ được sinh bởi một nữ đồng trinh, sẽ được sinh ra cho chúng ta, và sẽ là em bé trai.

*Một ngày nào đó,
Đức Chúa Trời sẽ
giải cứu dân cứng
cổ của Ngài, và sự
giải cứu đó liên
quan đến sự ra đời
kỳ diệu của một
con trẻ tại một thời
điểm và nơi chốn rõ
ràng trong lịch sử.*

“Một Con Trai Được Ban Cho”

Một ngày nào đó trong cõi đời đời, Cha và Con đã nói về kế hoạch cho cõi tạo vật. Vì thế, Đức Chúa Con đã từ bỏ thần tính

vinh hiển của Ngài, hạ mình xuống thế gian, mang lấy hình con người trở thành con trẻ được hứa ban. Một Con trẻ *được sinh ra*; một Con Trai *được ban cho*.

Ma-ri đã sinh Chúa Jê-sus, nhưng điều trước hết là Đức Chúa Cha đã ban Đức Chúa Con đến thế gian. Ngài là Đức Chúa Con của cõi đời đời, nhưng đến ngày được định, Ngài trở thành con trẻ. Điều này để xác định con trẻ đặc biệt này với nguồn gốc vĩnh cửu, thiên thượng của Ngài.

Truyền thống trao đổi quà mà chúng ta thích thú tham gia trong mùa lễ Giáng Sinh bắt nguồn từ Đức Chúa Cha. Ngài là Đấng đã ban tặng món quà trước nhất. Món quà tuyệt vời nhất đến từ nơi Ngài. Ngài ban cho chúng ta thế giới để sống và cuộc đời để tận hưởng. Rồi khi chúng ta mất đi sự sống ấy bởi tội lỗi, Đức Chúa Cha lại ban cho một lần nữa. Ngài ban Con Một của Ngài và qua Ngài, chúng ta có sự sống mới và vĩnh cửu, không chỉ là tạo vật của Ngài mà còn là con cái yêu dấu của Ngài.

Tuy nhiên, sự sống đó có cái giá rất cao mà chúng ta không thể trả nổi. Giống như chiếc xe hơi đắt đỏ vượt quá khả năng của chúng ta, hoặc căn nhà mà chúng ta không thể chi trả, thậm chí không dám nghĩ đến. Chúng ta không xứng đáng để có cơ hội thứ hai, vì thế Ngài đã ban cho chúng ta.

“Quyền Cai Trị Sẽ Đặt Trên Vai Ngài”

Người dân thường trông chờ chính quyền mang đến cho họ sự thịnh vượng, bình an, công bằng, yêu thương và sự hướng dẫn.

Nhưng các chính quyền trên thế giới được đặt trên những

đôi vai khá yếu ớt và hạn hẹp trong nhiều năm, và không có nhà lãnh đạo nào xứng đáng với mục đích cao cả này. Thực tế, vẫn có số ít người lãnh đạo hy sinh chính mình. Nhưng hầu hết đều tìm kiếm quyền lực và tư lợi cho bản thân.

Chúng ta thường có xu hướng khắt khe với các lãnh đạo khi họ thất bại, nhưng hãy nhớ rằng họ cũng có khiếm khuyết. Họ cũng không hoàn hảo như chúng ta. Chúng ta không thể đòi hỏi con bò bay về miền nam trú đông, hay chú cún sống dưới nước như loài cá; cũng vậy, chúng ta không thể đòi hỏi những con người bất toàn lãnh đạo cách hoàn hảo. Những người bất toàn tạo ra những luật lệ bất toàn, thi hành luật cách bất toàn, và không có khả năng để thay đổi những tấm lòng bất toàn.

Hãy tưởng tượng một chính phủ hoàn hảo, công chính, công bằng, hiệu quả và đầy yêu thương. Chẳng phải sẽ rất thật tuyệt vời sao? Nhưng ai đủ khả năng để lãnh đạo chính phủ đó? Ai có thể nhận lãnh trách nhiệm nặng nề đó? Chỉ có thể là Con Trẻ sinh cho chúng ta, là Con Trai ban cho chúng ta. Vì một ngày trong tương lai, mọi chính quyền của mọi quốc gia và mọi dân tộc đều sẽ được trao cho Ngài mãi mãi, và Ngài sẽ cai trị đời đời trong sự hoàn hảo và công chính.

*Truyền thống trao
đôi quà mà chúng
ta thích thú tham
gia trong mùa lễ
Giáng Sinh bắt
nguồn từ Đức Chúa
Cha. Ngài là Đấng
đã ban tặng món
quà trước nhất.*

“Danh Ngài là: Đấng Kỳ Diệu, Đấng Cố Vấn”

Trong cuộc sống, chúng ta phải đưa ra rất nhiều sự lựa chọn và quyết định. Chúng ta thường tìm đến những người cố vấn để giúp mình đưa ra quyết định đúng đắn. Nhưng chính người cố vấn đó cũng cần cho mình một người cố vấn. Bởi vì dù cố gắng thế nào, con người bất toàn cũng không thể có được cái nhìn hoàn hảo. Không ai trong chúng ta có câu trả lời mọi lúc. *Thật tuyệt vời* nếu chúng ta có thể, đúng không?

Việc tiên tri Ê-sai sử dụng từ *pele*, có nghĩa là “kỳ diệu” trong tiếng Hê-bơ-rơ, cho thấy mọi điều về Chúa Jê-sus đều kỳ diệu. Ngài vượt trội hơn mọi điều chúng ta có thể tưởng tượng. Chúa Jê-sus thật kỳ diệu, thật hoàn hảo nên Ngài không cần người cố vấn. Ngài không bao giờ phải hỏi ý kiến rồi mới trả lời cho chúng ta. Ngài có mọi câu trả lời cho mọi điều trong mọi lúc. *Thật tuyệt vời, phải không?*

Tấm lòng và tâm trí toàn hảo hòa quyện với nhau trong Đấng Cố Vấn Kỳ Diệu – là món quà của Đức Chúa Trời cho chúng ta.

“Đức Chúa Trời Quyền Năng”

Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ *El Gibbor* được dịch là “Đức Chúa Trời Toàn Năng”. Tuy nhiên, từ “*Gibbor*” thực chất có nghĩa là “anh hùng”. Từ này có thể được dịch là “Đức Chúa Trời hùng mạnh” hoặc “Đức Chúa Trời anh dũng” – vị anh hùng có phẩm tính chính yếu là *Ngài là Đức Chúa Trời*. Ngài không chỉ là Chúa của chúng ta, Ngài còn là anh hùng của chúng ta. Vì Ngài không chỉ

có *quyền năng* mà còn có *mong muốn* giải cứu chúng ta.

Hãy chú ý sự tương phản giữa các từ Đức Chúa Trời Toàn Năng, Con Trẻ, và Con Trai. Chúng ta nghĩ về Con Đức Chúa Trời là Hải nhi Jêsus nhu mì và mềm mại. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời trong hình ảnh con người. Từ cõi đời đời, con trẻ được sinh ra, Con trai được ban cho chính là *El Gibbor* – Đức Chúa Trời Toàn Năng.

Chúng ta biết rằng nhiều người vẫn hứa dù họ không có ý định thực hiện. Nhưng còn những người không thể thực hiện lời hứa vì họ không có đủ năng lực thì sao? Có điều gì đáng thất vọng hơn không? Nhưng tất cả những lời hứa hàm chứa trong các danh xưng của Đấng Christ sẽ được thực hiện vì Ngài là *El Gibbor* – Đức Chúa Trời Toàn Năng.

Vì một ngày trong tương lai, mọi chính quyền của mọi quốc gia và mọi dân tộc đều sẽ được trao cho Ngài mãi mãi, và Ngài sẽ cai trị đời đời trong sự hoàn hảo và công chính.

“Cha Đời Đời”

Trong cụm từ này, tiên tri Ê-sai không nhầm lẫn giữa Chúa Jêsus với Đức Chúa Cha. Thay vào đó, ông mô tả bản chất của mối liên hệ giữa Đấng Mê-si-a với dân sự của Ngài và giữa Ngài với thời gian. Con trẻ được sinh ra là vĩnh cửu, và Ngài giống như người cha trong mối liên hệ với chúng ta.

Cha! Từ này gợi lên những cảm xúc mạnh mẽ. Chúng ta yêu thương cha của mình; chúng ta nguyện rửa họ. Chúng ta đổ lỗi cho họ vì tình trạng của mình; chúng ta chúc phước cho họ vì hoàn cảnh của mình. Tuy nhiên, dù chúng ta chúc phước hay nguyện rửa họ, chúng ta dường như đang tìm kiếm và khao khát một mối liên hệ cha-con hoàn hảo. Nhưng người cha thuộc thể của chúng ta không hoàn hảo, ngay cả người cha tốt nhất. Chúng ta mong mỗi một Người Cha sẽ quan tâm đến chúng ta, bảo vệ, chu cấp và ôm lấy chúng ta trong cánh tay mạnh mẽ của Ngài và trả lời mọi câu hỏi ngớ ngẩn của chúng ta.

Dù cho tâm trí và tấm lòng của chúng ta khao khát hoặc tưởng tượng thế nào về Người Cha hoàn hảo, Chúa Jêsus sẽ được ban cho chúng ta... *đời đời!*

“Chúa Bình An”

Hầu như ngay khi chúng ta được sinh ra, các cuộc xung đột đã bắt đầu. Chúng ta tranh đấu với cha mẹ, anh chị em, bạn bè, người phối ngẫu, con cái, họ hàng và người lãnh đạo. Hòa bình là điều chúng ta vẫn luôn theo đuổi. Hòa bình giữa các quốc gia, hòa thuận giữa các hàng xóm, hòa thuận giữa vợ chồng, hòa thuận trong gia đình và sự bình an trong tâm trí. Nhiều người nam và người nữ đạt được nhiều thành tựu vĩ đại, nhưng không ai có thể tuyên bố rằng họ sẽ đem đến sự bình an thật cho thế giới.

Chúng ta muốn bình an, nhưng cũng muốn đi theo đường lối mình. Chúng ta khao khát sự bình an, nhưng không thể loại

bỏ tất cả những điều ảnh hưởng đến sự bình an trong đời sống. Tôi có thể hòa thuận với bạn nhưng sẽ ra sao nếu bạn không cảm thấy hòa thuận với tôi? Sự bình an thật và lâu dài cho thế giới là điều vượt ngoài tầm với của chúng ta. Vì vậy, thật thích hợp khi trong các danh xưng được liệt kê của Đấng Mê-si-a, có một danh xưng vang vọng trong tâm trí chúng ta là Chúa Bình An.

Sự bình an thật và lâu bền giữa các quốc gia và cá nhân không phải là điều chúng ta tự kiếm được; chúng ta chỉ có thể nhận được qua Đức Chúa Con. Đó là một phần của món quà.

Vance Havner từng viết: “Lễ Giáng Sinh là sự kiện trao đổi quà: món quà từ Đức Chúa Trời dành cho con người là Con Một của Ngài; và món quà của con người dâng lên cho Đức Chúa Trời là cuộc đời của chúng ta.”³

Tinh thần thật sự của lễ Giáng Sinh nhắc nhở chúng ta về món quà vĩ đại nhất –Đức Chúa Trời ban sự cứu rỗi và sự hiện diện của Ngài cho chúng ta. Đó là tin mừng! Tin mừng cho muôn dân!

*Chúng ta nghĩ về
Con Đức Chúa Trời
là Hài nhi Jêsus
nhu mì và mềm mại.
Nhưng Ngài là Đức
Chúa Trời trong
hình ảnh con người.*

³ Vance Havner viết trong quyển *Draper's Book of Quotations for the Christian World*, do Edythe Draper biên soạn (Wheaton III.: Nhà Xuất Bản Tyndale, 1992), #1360.